

Să ardem case cu gust de nămol

Gerra Orivera

pereții care ne surpră

« Dedicată Criticului Blind »

într-o cămașă de zgură nu m-am născut
și n-am să mor ca un deținut
prea sărac
să găsească iarba fiarelor martorii pulsului
ochii din palmă
ambasadorii întâmplării de-a fi
m-ajută să înfășor panglici de inimi împrejurul izvoarelor
detectează primejdia ascunsă de-a nu recunoaște
chipul care-mi primește binețea sărutul
uneori spaima

călcâiul se poate să fure câteva stele
înainte de săgetare trec prin inima florilor impregnat de enigmă
atâtea răscruci și aripe frânte se ghemuiesc
în cataracta nopții
și vandalizează misterul

oglindea clipelor construiește obstinat cetăți perisabile
să m-ascund în arenă toreador
cu tauru-n gleznă
m-ar batjocori venele în necându-mă-n sânge
până la astrul din frunte și aripile
care-și întind orizontul în piele

atât de maleabil acopăr toate războaiele cu ninsorile
râsului meu
până îmi mor toate cuvintele
înțelesurile
spulberă fețele ce și-au potrivit gura
pe țipătul meu
până l-au transformat în lumină

în urmă
izbindu-se dureros de-o pupă de flutur
ecoul repetabilei incantații produce seisme în verde

”pe crucea inimii scrumește-mă împrejurul piroanelor
să-ți fiu înviere”